

Saáry Éva

Téli utazás

(Részletek)

*vannak
kiégett
elvetélt napok
mikor
az értelem sem leli arcát
s a kérdőjelek
fölkiáltanak*

TÉLI UTAZÁS

alkonyodik

a
hóra
köd szakad

az
óriás fák
lombja
elsötétül

futásunk

vad

szilaj

m
e
n
e
k
ü
l
é
s

Fujisaki Tomoko: Békebombák, kerámia

EPITÁFIUM

sehol sem vagyok

üres
az
ágyam

üres
a
székem

ceruzáim hevernek hegyezetlen

TÁVOL

megtartlak
hogyha
távol
maradok

ha
semmire se kényszerítelek

ha
álmod egét
színezem csak
kékre

lappangó vágnak
bújkáló reménynek

maradok
végső
mentő

s
z
a
l
m
a
s
z
á
l
n
a
k

UTÁNAD

minden érzés

halott
fantáziátlan

utánad

minden szó
fölösleges

visszaesés a csikorgó magányba

a
fájdalom
vasfogai közé

*

minden érzés
nevetséges kísérlet

utánad

minden vágy
haszontalan

buborékok tánca
a
sivatagban

nyaktörő mutatvány
egy fellegen

FÉLÁLOM

félálom

felém úszol
kitárt karokkal

nincs benned merevség
bizalmatlanság

nem öveznek
színek
zord vonalak

minden cseppfolyós
és
légnemű

a
szív
könnyű

a szárnyalás nem vágy már

bolyhos szirmok

hullámok hímpora

csillogások és tükröződések

félálom

lelkedben lebegek
s Te
bennem vibrálsz szelíden

jó ez a szédült összeolvadás

e magamátadó
buzgó öröm

úszunk

úszunk
dacosan-boldogan

vonagló
vörös
karikákon
át

P O R T R É

mindenki elmegy
de
én
maradok

magam maradok
az
arany
keretben

szememben
sűrű izzás
sajgó béke

karomban
láncravert
mozdulatok

L E H E T

lehet

házam
hazám

kioltom

lehet
nem leszek
sehol
otthon

lehet
villámfény
repít
égbe

szétszóródom

a

mindenségbe

